

РЕШЕНИЕ

№ 7236

гр. София, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8453** по описа за **2022** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗД „Бул Инс“ АД срещу Решение № 2740/19.07.2022 г. по НАХД № 16975/2021 г. на СРС, НО, 12 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-831/04.11.2021 г., издадено от Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството са наложени 6 броя имуществени санкции в размер на по 1 000 лв. всяка, за шест отделни нарушения, на основание чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, за нарушение на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53/2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд.

В касационната жалба се твърди, че решението е незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се то да бъде отменено. Алтернативно се иска НП да бъде изменена, като бъде определена санкция в минимален размер.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът - Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“ – в съдебно заседание се представлява от юрк. С., който оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна.

Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки по делото. Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

Със Заповед № 3-152 от 14.06.2021 г. на Заместник-председател на КФН е била разпоредена и извършена тематична проверка на ЗД „Бул Инс“ АД по отношение на пазарното поведение на дружеството – практики при разпространение на застрахователни продукти и уреждане на застрахователни претенции, с оглед на съответствието им с разпоредбите на Кодекса за застраховането, с актовете по неговото прилагане, както и с актовете на Европейската комисия по прилагането на Директива 2009/138/ЕО, за периода от 01.01.2021 г. до 31.05.2021 г.

Заповедта била допълнена със Заповед № 3-170 от 30.06.2021 г., с която са включени и проверки на техническите резерви, на актюерската функция, както и на изчислението на капиталовото изискване за платежоспособност. С писмо изх. № РГ-10-4-49/14.06.2021 г. по описа на КФН, от ЗД „Бул Инс“ АД били изискани справки за всички изплатени, отказани и неуредени застрахователни претенции в периода 01.01.2021 г. - 31.05.2021 г. Въз основа на представената и проверена справка, с допълнително писмо, изх. № РГ-10-4-49/02.07.2021 г. по описа на КФН, дружеството е било информирано за необходимостта от осигуряване на достъп в сградата му до преписките по общо 69 броя претенции, изрично посочени в Приложение № 1 и № 2 към писмото.

С приемо-предавателен протокол от 13.07.2021 г. ЗД „Бул Инс“ АД е предоставило преписките по Приложение № 1 под формата на флаш-памет. С писмо вх. № РГ-10-4-49/15.07.2021 г. по описа на КФН, застрахователят е предоставил и справка „Т1 Висящи щети към 31.12.2020 г.“.

След проверка и анализ на цялата документация контролните органи установили б броя претенции, заделения резерв за предявени, но неизплатени претенции (РПНП) на които не съответствал на пълния размер на уважената от съда искова претенция, както следва:

1. Претенция № [ЕГН]:

На 24.09.2015 г. е настъпило застрахователно събитие - причинени неимуществени вреди в следствие на пътнотранспортно произшествие, поради което пред ЗД „Бул Инс“ АД била заведена претенция с № [ЕГН] по отношение на увреденото лице А. С., на основание на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в застрахователна полица № 02115000449059.

През 2016 г. увреденото лице С. депозирало искова молба, по повод на която било образувано гр. д. № 15350/2018 г. по описа на СГС. Ищецът е поискал от съда да осъди ЗД „Бул Инс“ АД за сумата от 150 000 лв., ведно със законната лихва върху нея, считано от 24.09.2015 г. до окончателното изплащане, както и разноските за адвокатски възнаграждения.

С Решение от 03.07.2019 г. СГС е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на А. С. сумата от 40 000 лв. за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 24.09.2015 г. до окончателното изплащане, адвокатско възнаграждение в размер на 1 443,16 лв. и държавни такси в размер на 640 лв.

Поради обжалване на първоинстанционното решение е било образувано в. гр. д. № 228/2020 г. по описа на САС, който от своя страна с Решение от 07.12.2020г. осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на А. С. сумата от 56 000 лв. за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 24.09.2015 г. до окончателното изплащане, допълнително адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство в размер на 537,27 лв., адвокатско възнаграждение за въззивното производство в размер на 542,55 лв. и държавни такси в размер на 683,91 лв.

След извършена служебна справка в Единната информационна система за оценка, управление и контрол на риска (ЕИСОУКР) на 13.09.2021 г., контролните органи установили, че към 31.12.2020 г. по претенцията застрахователят е имал заделен РПНП в размер на 11 721,91 лв., като на 19.01.2021 г. РПНП е бил променен на 93 660,15 лв. От същата справка е установено, че са отразени две плащания по претенцията - на 16.02.2021 г. и на 23.02.2021 г.

Предвид извършените от ЗД „Бул Инс“ АД две плащания на застрахователно обезщетение по претенцията чак през 2021 година, дължимата законна лихва за периода от 24.09.2015 г. до 31.12.2020 г. следвало да бъде изчислена върху цялото задължение, а именно върху 56 000 лв., т.е. размерът на дължимата законна лихва към 31.12.2020 г. върху сумата от 56 000 лв. възлизал на 29 968,23 лв.

Следователно на основание на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53, към 31.12.2020г. ЗД „Бул Инс“ АД е имало задължението да задели РПНП в размер, съответстващ на пълния размер на уважената искова претенция, равняващ се на общо 89 815,12 лв.(56 000 + 29 968,23 + 1 443,16 + 640 + 537,27 + 542,55 + 683,91), но въпреки това от представената наКФН справка „Т1 Висящи щети към 31.12.2020 г.“ е видно, че заделеният РПНП към 31.12.2020 г. е възлизал на стойност едва 11 721,91 лв.

2. Претенции № [ЕГН], № [ЕГН] и № [ЕГН]:

На 05.07.2013 г. е настъпило застрахователно събитие - причинени неимуществени вреди в следствие на пътнотранспортно произшествие, поради което на 04.02.2016 г. наследниците на починалото лице – М. Б., Д. Б. и Н. Б., депозирали искова молба, по повод на която било образувано гр. д. № 16930/2015 г. по описа на СГС. Ищците са поискали от съда да осъди ЗД „Бул Инс“ АД за сумите от по 135 000 лв. за всеки, ведно със законната лихва, считано от 05.07.2013 г. до датата на окончателното им изплащане, на основание сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите с виновния водач, обективиран в застрахователна полица № BG/02/113001286694.

С Решение от 01.07.2019 г. СГС е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на М. Б. сумата от 50 000 лв. за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 05.07.2013 г. до окончателното изплащане, на Н. Б. - сумата от 40 000 лв. за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 05.07.2013 г. до окончателното изплащане, на Д. Б. - сумата от 40 000 лв. за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 05.07.2013 г. до окончателното изплащане, както и държавна такса в размер на 5 200 лв. общо (по 1 733,33 лв. за всеки от субективно съединените икове).

Поради обжалване на първоинстанционното решение е било образувано в. гр. д. №

5601/2019 г. по описа на САС, който от своя страна с Решение от 15.10.2020г. потвърдил първоинстанционното решение.

Предвид гореизложеното, към 31.12.2020 г. дължимата законна лихва за периода от 05.07.2013 г. до 31.12.2020 г. по претенция № [ЕГН] възлизала в размер на 38 043,36 лв., а по претенции № [ЕГН] и № [ЕГН] - 30 434,69 лв. за всяка. Следователно към 31.12.2020 г. общата сума по претенция № [ЕГН], в това число и законната лихва, била в размер на 89 776,69 лв. (50 000 + 38 043,36 + 1 733,33), а по претенции № [ЕГН] и № [ЕГН] - в размер на по 72 168,02 лв. за всяка (40 000 + 30 434,69 + 1 733,33).

От представената на КФН информация с писмо вх. № РГ-10-4-49/15.07.2021г., обаче, контролните органи установили, че в справка „Т1 Висящи щети към 31.12.2020 г.“ застрахователните претенции на М. Б., Д. Б. и Н. Б. липсват. По този повод е била извършена служебна справка в ЕИСОУКР на 13.09.2021 г., от която било установено, че на 26.01.2021 г. ЗД „Бул Инс“ АД е изплатило обезщетения по трите претенции. Въпреки това, за периода от 28.12.2018 г. до 09.01.2021 г. застрахователят не е заделил РПНП и за трите претенции, а такъв е бил заделен едва на 10.01.2021 г. Тоест към 31.12.2020 г. РПНП за претенции № [ЕГН], № [ЕГН] и № [ЕГН] е бил в размер на 0 лева, вместо съответно по 89 776,69 лв., 72 168,02 лв. и 72 168,02 лв.

3. Претенция № [ЕГН]:

На 18.09.2016 г. е настъпило застрахователно събитие - причинени имуществени и неимуществени вреди вследствие на пътнотранспортно произшествие, поради което на 27.06.2017 г. увреденото лице Д. Т. е депозирало искова молба, по повод на която е било образувано гр. д. № 8206/2017 г. по описа на СГС срещу ЗД „Бул Инс“ АД в качеството му на застраховател на гражданската отговорност на виновния водач по полица с № BG/02/116001354015. Ищецът е поискал от съда да осъди ЗД „Бул Инс“ АД за сумата от 300 000 лв. за неимуществени вреди, за 14 799,97 лв. и 2 000 лв., представляващи имуществени вреди, ведно със законната лихва върху сумите, както и разноските за адвокатски възнаграждения. В последствие от съда е поискано увеличение на сумата от 2 000 лв. на сумата от 8 407 лв.

С Решение от 04.03.2020 г. СГС е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на ДТ. сумата от 90 000 лв. за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 24.01.2017 г. до окончателното изплащане; сумата от 14 799,97 лв., ведно със законната лихва, считано от 24.01.2017 г. до окончателното изплащане; сумата от 8 407 лв., ведно със законната лихва върху сумата от 6 407 лв., считано от 04.02.2017 г. до окончателното изплащане, сумата от 3 983,35 лв. - адвокатско възнаграждение, държавни такси и възнаграждение за вещо лице в общ размер на 4 738,44 лв.

Поради обжалване на първоинстанционното решение е било образувано в. гр. д. № 2241/2020 г. по описа на САС, което на 01.12.2020 г. е било прекратено поради оттегляне на жалбата от Д. Т..

От представената с писмо вх. № РГ-10-4-49/23.06.2021 г. по описа на КФН, „Справка-изплатени_signed“, във формат „.xls“, към 31.05.2021 г. е било установено, че по претенцията са били извършени плащания на 29.04.2021 г., 14.05.2021 г. и 27.05.2021 г. Предвид извършените плащания едва през 2021 година, дължимата законна лихва за периода от 24.01.2017 г. до 31.12.2020 г. следвало да се изчисли върху пълния размер на присъденото обезщетение. С оглед на изложеното размерът на дължимата законна лихва към 31.12.2020 г. върху сумата от 90 000 лв. (за неимуществени вреди) е възлизал на стойност 35 952,88 лв., върху сумата от 14 799,97 лв. (за имуществени вреди) - 5 912,24 лв., а върху сумата от 6 407 лв. (част от пълния

размер на обезщетението за имуществени вреди на увреденото МПС) – 2 539,87 лв. Следователно към 31.12.2020 г. общата сума по съдебната претенция, в това число и законната лихва, е била в общ размер на 166 333,75 лв. (90 000 + 35 952,88 + 14 799,97 + 5 912,24 + 8 407 + 2 539,87 + 3 983,35 + 4 738,44).

Въпреки това, от представената на КФН информация с писмо вх. № РГ-10-4-49/15.07.2021 г., а именно - справка „Т1 Висящи щети към 31.12.2020 г.“, контролните органи установили, че ЗД „Бул Инс“ АД е заделило като РПНП по претенцията в размер на 79 199,99 лв. Справката в ЕИСОУКР показала, че на 13.04.2021 г. РПНП е променен на 113 206,97 лв.

Следователно на основание на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53, към 31.12.2020г. ЗД „Бул Инс“ АД е имало задължението да задели РПНП в размер, съответстващ на пълния размер на уважената искова претенция - 166 333,75 лв., но заделеният РПНП към 31.12.2020 г. е възлизал на стойност едва 79 199,99 лв.

4. Претенция № [ЕГН]:

На 19.12.2014 г. е настъпило застрахователно събитие - причинени имуществени и неимуществени вреди вследствие на пътнотранспортно произшествие, поради което на 19.03.2018 г. Д. М., заедно с останалите наследници на починалото от ПТП-то лице, е депозирал искова молба, по повод на която било образувано гр. д. № 3699/2018 г. по описа на СГС срещу ЗД „Бул Инс“ АД в качеството му на застраховател на гражданската отговорност на виновния водач по полица с № ВГ/02/114000135088.

Пред ЗД „Бул Инс“ АД е била регистрирана претенция № [ЕГН], касаеща само искането на Д. М., а по отношение на останалите наследници били регистрирани отделни претенции.

Ищецът Д. М. поискал от съда да осъди ЗД „Бул Инс“ АД за сумата от 150 000 лв. за неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху сумата, както и за разноските за адвокатски възнаграждения, като с Решение от 05.07.2019 г. СГС е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на Д. М. сумата от 75 000 лв. за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 19.12.2014 г. до окончателното изплащане, както и сумата от 2 228,80 лв. - адвокатско възнаграждение, и държавни такси в размер на 4 155 лв.

Поради обжалване на първоинстанционното решение е било образувано в гр. д. № 79/2020 г. по описа на САС, като с Решение от 02.11.2020 г. въззивният съд е осъдил ЗД „Бул Инс“ АД да заплати обезщетение в размер на 100 000 лв., ведно със законната лихва, считано от 19.12.2014 г. до окончателното изплащане; допълнително адвокатско възнаграждение за защита пред първата инстанция в размер на 253,70 лв., адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция в размер на 1 474,11 лв., както и държавни такси в общ размер на 349 лв.

След извършена служебна справка в ЕИСОУКР на 14.09.2021 г. контролните органи установили, че ЗД „Бул Инс“ АД е подало данни за следните плащания: на 18.12.2020 г. за сумата от 40 000 лв. и на 11.01.2021 г. за сумата от 60 000 лв. Освен това, справката в ЕИСОУКР показала, че към 18.12.2020 г. действително е бил заделен РПНП в размер на 60 000 лв.

Предвид извършените от ЗД „Бул Инс“ АД плащания на застрахователно обезщетение в полза на Д. М. (18.12.2020 г. и 11.01.2021 г.), дължимата законна лихва за периода от 19.12.2014 г. до 18.12.2020 г. (датата, на която е извършено частично плащане от 40 000 лв.) следвало да се изчисли върху присъдената от въззивния съд сума от 100 000 лв.

За периода от 19.12.2020 г. до 31.12.2020 г. дължимата законна лихва следвало да се изчисли върху остатъка от главницата (60 000 лв.). Тоест размерът на дължимата законна лихва за периода от 19.12.2014 г. до 18.12.2020 г. върху сумата от 100 000 лв. е 60 914,89 лв., а за периода от 19.12.2020 г. до 31.12.2020 г. върху сумата от 60 000 лв. е 216,68 лв. Следователно към 31.12.2020 г. общата сума по претенцията, в това число и законната лихва, намалена с частичното плащане на обезщетение от 40 000 лв., е била в общ размер на 129 592,18 лв. (100 000 + 60 914,89 – 40 000 + 216,68 + 2 228,80 + 4 155 + 253,70 + 1 474,11 + 349).

Следователно на основание на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53, към 31.12.2020г. ЗД „Бул Инс“ АД е имало задължението да задели РПНП в размер, съответстващ на пълния размер на уважената искова претенция - 129 592,18 лв., но заделеният РПНП към 31.12.2020 г. е възлизал на стойност едва 60 000 лв.

При така установеното, на 07.10.2021 г. бил съставен АУАН № Р-06-867/07.10.2021 г. срещу дружеството за шест нарушения на чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53, в присъствието на упълномощен представител на дружеството, и връчен на последния. Въз основа на посочения АУАН, било издадено Наказателно постановление № Р-10-831 от 04.11.2021 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 115, т. 2 от КЗ, с цел гарантиране на възможността за точно изпълнение на задълженията по сключените застрахователни и презастрахователни договори застрахователят, съответно презастрахователят, е длъжен по всяко време да образува достатъчни по вид и размер технически резерви съгласно нормативните изисквания.

Съгласно чл. 89, ал. 2 от Наредба № 53 резервът за предстоящи плащания включва 1. предявени, но неизплатени претенции; 2. възникнали, но непредявени претенции и 3. разходите за уреждане на претенциите. Образуването на резерв за предявени, но неизплатени претенции е уредено в чл. 90 от същата наредба, като съгласно чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53 претенциите по застрахователни или презастрахователни договори, предявени по съдебен ред, по които има произнасяне на съда, се включват в резерва с пълния размер на уважената претенция, в т. ч. за присъдените лихви и разноски.

Съгласно чл. 90, ал. 10 от Наредба № 53/2016 г. за изискванията към отчетността, оценката на активите и пасивите и образуването на техническите резерви на застрахователите, презастрахователите и Гаранционния фонд /Наредбата/, претенциите по застрахователни или презастрахователни договори, предявени по съдебен ред, по които има произнасяне на съда, се включват в резерва с пълния размер на уважената претенция, в т. ч. за присъдените лихви и разноски.

От събраните доказателства безспорно се установява, че дружеството е извършило посочените в АУАН и НП нарушения. Към 31.12.2020 г. същото е било осъдено да заплати сумите по описаните в АУАН и НП претенции, поради което за него е възникнало задължението по чл. 90, ал. 10 от Наредбата.

За нарушение на актовете по прилагането на Кодекса на застраховането, чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ предвижда имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. за

юридически лица. В случая са наложени 6 отделни имуществени санкции за 6 установени нарушения, които са в законоустановения минимум от 1 000 лв., поради което са законосъобразни.

Предвид характера на нарушенията, касационният състав приеме, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение касае стабилността на застрахователния пазар и защитата на интересите на ползвателите на застрахователни услуги.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27 е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2740/19.07.2022 г. по НАХД № 16975/2021 г. на СРС, НО, 12 състав.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, с ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от Изпълнителните директори С. П. и К. К., да заплати на КФН сумата от 80/осемдесет/лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.